

„Ved Konkurrencen i Aarene 1887—88 gik Forsøgene hovedsagelig i Retning af paa den nuværende Slotsgrund at lægge *Kongeslottet mod Ridebanen* og i Sidefløjene, *Rigsdagsbygningen mod Slotspladsen*. Kongeslottet med sit Taarn gaves da den anseligere Fremtræden og indtog saaledes Hovedbygningens oprindelige Plads; Rigsdagsbygningen indtog den modsatte Fløj med sin særlige Façade mod Slotspladsen. Denne Ordning fandtes for begge ufyldstgørende.

Nu er Forsøget, overensstemmende med Programmets Opstilling, gaaet i Retning af at lægge *Kongeslottet* med sin Hovedfløj *imod Slotspladsen* og da at anbringe *Rigsdagsbygningen imod Ridebanen*. Ogsaa her gaa de fleste Forslag nu ud paa at give Kongeslottet den anseligste Fremtræden, medens Rigsdagen gives en selvstændig, men dog mindre fremtrædende Karakter. Nogle søge dog at gøre det hele Bygningskompleks til een fælles, ensartet Bygning. Rigsdagsbygningen lægges altsaa her ind paa en tilfældig Plads, skiller Slottet og de med dette sammenhørende Buegange tilligemed Bygningerne langs disse fra hinanden. Dette virker skadeligt for Slottet som for Rigsdagsbygningen, og det fremtvinger ved Rigsdagsbygningens indre Ordning Forhold, som ikke ere heldige. Det er tydeligt, at mange af Arbejderne have følt sig trykkede heraf; nogle have, med sikker Udsigt til ikke at blive medtagne ved Præmieringen, gennemført Udkast, hvor Rigsdagsbygningen er udskilt fra Slotsbygningen.

For at komme bort herfra henlægge derfor flere af Forslagene *Rigsdagen til Sidefløjen imod Biblioteksgaarden*, og det er ikke umuligt, at dette vil være den rette Ordning, saafremt det er fornødent med *Rigsdagsbygningen at blive paa den nuværende Slotsgrund*. Af de højst præmierede Arbejder lægger Nr. 18 Rigsdagen imod Biblioteksgaarden; Nr. 27 lægger Rigsdagen i Sidefløjen mod Slotskirken; Nr. 25 endelig har vel Rigsdagen mod Ridebanen, men gør sig dog netop særlig mærket ved det tilhørende Nr. 26, der lægger Rigsdagen bort fra den nuværende Slotsgrund over paa det kgl. Biblioteks Plads.

Af de to Konkurrencers Udfald maa det formentlig siges at fremgaa, at Vanskeligheden ligger i, om man vil tvinge Kongeslot og Rigsdagsbygning ind i eet Bygningskompleks, hvor de ikke passe godt sammen.

Det var en ren Tilfældighed, at man i 1849 maatte give Rigsdagen Plads paa Christiansborg. Nu ligger Opgaven for at skaffe Landet et Slot og en Rigsdagsbygning. Da dette forelaa efter Slotsbranden, og da afdøde Theophilus Hansen forsøgte Løsningen heraf, var hans Forslag straks: en ny Rigsdagsbygning for sig og et Slot for sig. Og man maa gaa Verden over: Berlin, London, Wien, Paris, Christiania, Stockholm o. s. fr., og man vil finde, at intetsteds har man forsøgt at tvinge Slot og Rigsdag sammen, men overalt har man givet Rigsdagen sin egen Bygning.

Vi billige ganske, at *paa Slotsholmen bør Slot og Rigsdag være*; der bør ogsaa *Højesteret* have sin Plads; men de maa hellere skilles fra hinanden; i Forbindelse dermed maa en værdig og *endelig Ordning for Slotsholmen* i dens Helhed fastslaaes.

Vi ønske da, at en saadan Løsning maa blive prøvet ved Siden af de andre, og det saaledes, at det sker uden at gribe forsinkende ind i Sagen. Arbejdet i denne maa gaa ud paa til *Januar 1906* at kunne forelægge Forslag og Overslag til endelig Beslutning og Vedtagelse. Det vil da være naturligt, at Ministeriet under det nu forestaaende Arbejde tager det saaledes nævnte Alternativ op til Behandling. Kun hvis ogsaa Forsøg paa Opgavens Gennemførelse ad denne Vej foreligger Kongen og Rigsdagen til Bedømmelse, vil Sagen ved de Beslutninger, som da skulle tages, kunne finde sin rette endelige Løsning.“